

Nguồn: Internet

BIỂN CẢ và PHẬT PHÁP

ĐĐ Thích Trung Định*

Biển là không gian bao la, rộng lớn vô cùng, chiếm đến bảy phần mười diện tích bề mặt quả đất. Thế nên ai muốn khám phá biển đều khó mà hiểu hết được, bởi biển cả có gì đó vừa hiện thực, huyền bí lại vừa thâm sâu nhưng cũng thật gần gũi với con người. Biển đang sống, đang reo vui những làn sóng vỗ, đang cảm nhận hết tâm tư tình cảm con người, đang âm thầm dung chứa và ấp ủ nhân sinh như một người mẹ vĩ đại.

Biển có những đặc tính kỳ diệu mà mọi thành tố tạo nên nó đều mang một ý nghĩa, một triết lý thù thắng. Bờ biển có những bãi cát dài thoải thoải, có thể đưa chúng ta từ từ xuống nước, thuận tiện cho việc thả thuyền kéo lưới. Biển thu nhận nước của tất cả dòng sông, không kể lớn hay bé. Mỗi dòng sông lại có tên của riêng mình nhưng khi về đến biển, tất cả đều hòa vào làm một.

Một người sống với biển nương nhờ biển, nên thương yêu và ca tụng biển hết lời. Cũng vậy, một người sống tu tập trong giáo pháp Như Lai thì thương yêu, trân quý và hết lời tán thán chánh pháp Như Lai.

Nước biển sâu rộng bao la nhưng ở đâu cũng cùng chung một vị mặn dù ngoài khơi hay trong bờ. Lòng biển luôn có đủ thứ trân quý như: san hô, xà cừ, ngọc trai... tha hồ cho tất cả những ai tìm kiếm. Biển cả là chỗ dung thân cho muôn ngàn sinh vật, có những loài to lớn hàng chục mét và có loài nhỏ bé vô cùng.

Một người sống với biển nương nhờ biển, nên thương yêu và ca tụng biển hết lời. Cũng vậy, một người sống tu tập trong giáo pháp Như Lai thì thương yêu, trân quý và hết lời tán thán chánh pháp Như Lai. Đó là những gì?

Thứ nhất, nếu biển có bờ cát thoải thoải thuận tiện cho ta xuống nước, thì chánh pháp cũng vậy. Trong đạo pháp này, mọi người đều có thể tu tập từ thấp đến cao, từ nông đến sâu, đốn, tiệm, quyền, giáo, hiền, mật... vô lượng pháp môn, mở rộng cho tất cả đủ loài căn tính, già, trẻ, gái, trai, từ vua quan đến thứ dân, từ giàu sang đến nghèo hèn, ai cũng có thể đi vào chánh pháp. Đặc tính này cho thấy người vào đạo không choáng ngợp trước hệ thống giáo lý đồ sộ của

Phật pháp, từ từ tiếp cận, dần dần sẽ được vẹn tròn. Phật pháp không từ bỏ ai, bất cứ ai cũng đều có thể đến tu tập trong giáo pháp này. Vì vậy, quý Phật tử không nên ngần ngại đến với đạo pháp. Hãy bước những bước đi đầu tiên rồi sẽ đến những bước trưởng thành.

Thứ hai, nếu biển luôn ở tại một chỗ mà không dời đi nơi khác, thì chánh pháp cũng vậy: Những nguyên tắc của pháp thì không bao giờ thay đổi, dù cho vật đổi sao dời, chân lý của Phật pháp hằng đúng.

Thứ ba, nếu biển không bao giờ dung chứa tử thi, thì chánh pháp cũng vậy, không bao giờ dung túng vô minh biếng lười và hành động phạm giới. Đức Phật thường dạy: Tìn Ta mà không hiểu Ta là phi báng Ta. Một Tỷ kheo phạm giới để gặp được Phật và một Tỷ kheo vì quyết tâm giữ giới mà phải chết, không gặp được Phật. Phật dạy: Tỷ kheo chết nhưng giữ giới, tuy xa Ta nhưng rất gần Ta. Còn Tỷ kheo kia phạm giới để được sống và gặp Ta nhưng luôn cách xa ta ngàn dặm. Do vậy, một người lười biếng, dãi dãi không tu trong một đại chúng có tu thì không thể nào cư trú

lâu dài, sớm muộn gì y cũng phải đào thải ra ngoài giáo pháp chơn chánh Như Lai.

Thứ tư, nếu biển chấp nhận nước của tất cả dòng sông không phân biệt nước sông nào, thì chánh pháp cũng thu nhận hết tất cả mọi người, dù mọi thành phần xã hội, dù quyền quý hay bần cùng; dù thông minh lợi căn hay độn căn ngu dần, đều được đón tiếp bình đẳng, cùng xưng là sa môn Thích tử và có thể chứng ngộ trong giáo pháp. “*Nước trăm sông đổ về biển cả biển biển dơ thành sạch, người trăm họ quy y Tam bảo bỏ ác làm lành*”.

Thứ năm, nếu biển không vơi đi thì cũng không đầy thêm dù đêm ngày muôn sông liên tục chảy về. Chánh pháp cũng vậy, chánh pháp là chánh pháp, không phải vì nhiều người đi theo mới là chánh pháp, hay ít người đi theo mà chánh pháp không phải là chánh pháp. Sự thịnh suy của nhân tình thế thái không bao giờ đánh giá được chân lý đạo pháp.

Thứ sáu, nếu nước biển cùng chung một vị mặn thì chánh

pháp cũng thế. Dù được trình bày nhiều cách khác nhau hay hàng vạn pháp môn tu tập, chánh pháp chỉ có một vị duy nhất là giải thoát. Không có công năng giải thoát, đó không phải là chánh pháp. Thiền hay tịnh, tất cả đều đưa hành giả về một mối của sự giải thoát và giác ngộ.

Thứ bảy, nếu lòng biển có vô số các loài san hô, xa cừ và ngọc quý, thì chánh pháp cũng vậy. Giáo pháp Như Lai có đủ các pháp môn cao quý vi diệu, như: Ngũ căn, Ngũ lực, Thất bồ đề, Bát chánh đạo...

Thứ tám, nếu biển là chỗ dung thân thoải mái cho hàng triệu loài sinh vật, từ nhỏ bé đến to lớn thì Chánh pháp cũng vậy. Trong giáo pháp Như Lai, một em bé hoặc một người độn căn ít học vẫn có thể tu học thoải mái, cho đến bậc đại nhân như Bồ tát, Thanh văn, Bích chi, La hán cũng đều có cơ

hội tu tập và hoằng hóa trong môi trường rộng lớn này.

Như vậy, biển cả là nguồn cảm hứng, là kho tàng vô tận. Muôn loài sinh vật đều tìm được chỗ dung thân nơi biển cả. Chánh pháp Như Lai cũng vậy, luôn có sự khiêm cung và rộng mở để dung chứa, hóa giải tất cả phiền não thiên hạ. Phật pháp có khả năng điều phục tham, sân, si thành từ bi, hỉ xả, vô ngã vị tha, luôn đề cao Giới, Định, Tuệ để tẩy sạch vô minh tham ái. Biển có khi hiền hòa dịu êm nhưng cũng có lúc cồn cào sóng dữ. Đạo pháp Như Lai luôn đầy đủ đức tính từ bi, nhu hòa, nhẫn nhục nhưng vẫn nêu cao tinh thần đại hùng, đại lực. Luôn mang sứ mệnh hưng thiện, xóa ác; đối với mọi u mê không dung thứ, đối với chút thiện căn không từ nan luống bỏ. Luôn nêu cao tinh thần phá tà hiển chánh, dẹp trừ ma quân thiêu long Tam bảo. Biển luôn tự tại tuyệt vời, tự tại vô ngại trước mọi gian nguy không bao giờ nao

núng. Phật pháp bao giờ cũng là Phật pháp, dù cho vật đổi sao dời, lòng người thay đổi, biến hóa thăng trầm nhưng chân lý vẫn tự tại vượt qua mọi không gian, thời gian.

Vì vậy, một người yêu biển cả ngày đêm ca tụng vẫn không bao giờ cạn nguồn cảm xúc. Chánh pháp Như Lai có xưng tán muôn lời cũng không cùng tận. Vì Phật pháp giải quyết vấn đề khổ đau muôn thuở cho hết thảy chúng sanh. Nhưng chúng sanh vô biên nên Phật pháp cũng phải vô tận, bất khả tư nghị:

“Chánh pháp đẹp vô cùng, lời vàng từ ý Phật

Con xin quay trở về, nương tựa Đạt-ma-da”.

* ĐĐ.TS Thích Trung Định, Ủy viên Ban văn hóa Trung ương GHPGVN. Phó Chánh Thư ký Phân ban Hoằng pháp Hải ngoại - Ban Hoằng Pháp Trung ương - GHPGVN.